

SŠKOLOVINY

Časopis študentov SOŠ Dubnica nad Váhom

Ročník 3, rok 2015, číslo 7

20

2015

7

Aký bol prvý ročník z tvojho pohľadu ?

„Prvý ročník...ako už nesie úvodné prídavné meno, pre každého z nás to bol osobný debut v mikrokosme strednej školy. Od postupného zvykania si na nové tváre, vídajúc ich po ďalšie štyri roky, či na prístup a výklad profesorov. Boli sme nútení si vytvoriť putá k novým predmetom. Niektoré sme si náruživito zamilovali, iné ihneď znenávideli. Avšak vždy sa vyskytnú situácie, pre ktoré sa napriek tomu vrátíme do tých istých učební, za tie isté stoly, počítače a fotoaparáty, aby sme preskúmali ďalšie a ďalšie komnaty odboru, pre ktorý sme sa "kedysi" rozhodli.“

Čo máš rád na OV ?

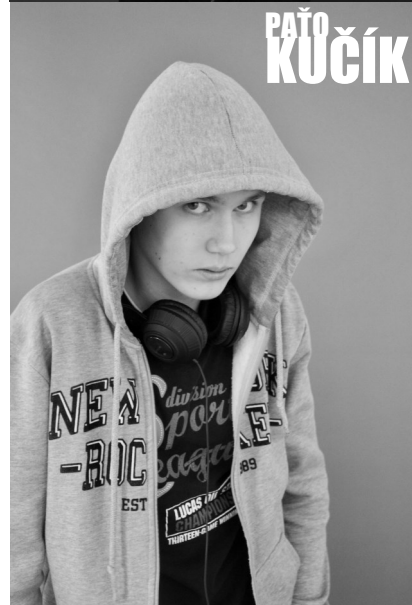
„Na odbornom výcviku máme v prvom rade radi nášho pána majstra s majsterkou a ich program, ktorý pre nás pripravujú. Sú to hodiny a témy, ktoré nás nesmierne bavia a do ktorých sa kolektívne zapájame. Či už bláznivé fotenie niekde v prírode, alebo grafické úpravy rôznych materiálov na počítačoch. Aj keď máme prax len dva dni, o to viac sa na ňu tešíme a pripravujeme.“

Ako ti vyhovuje kolektív GDM ?

„Sme študenti rôznych typov, záujmov, postojov. Hlavne sme trieda, kde sa stále zabávame, ale keď treba, tak aj „makáme“. Nemáme medzi sebou nejaké extrémne problémy, ale vždy sa nejaké nájdu. Mám svoju triedu rád aj s ich chybami. Sme proste II.C , a to každý vie, že tam je stále rušno a zábava. Mám vás rád, banda!“

ADAM
PAVLÍK

PÁTO
KUČÍK

DENIS
BIELIK

Prečo vznikol časopis SOŠkoloviny a kedy ?

3

SIMONA
PAVLÍKOVÁ

„Časopis SOŠkoloviny vznikol v roku 2012 so zámerom zapojiť žiakov nového odboru grafik digitálnych médií do mimoškolských aktivít, aby svoje vedomosti uplatňovali aj v praxi. Cieľom taktiež bolo priblížiť verejnosti život študentov na našej škole, dať im možnosť a priestor prispievať do časopisu. Časopis tvoria každý rok „druháci“ a po roku odovzdávajú štafetu o rok mladšej generácii.“

Názor na našich majstrov OV

ROMANA
MARGUŠOVÁ

„Niet väčšej spokojnosti, ako tej s našimi majstrami odborného výcviku. Počas svojej pedagogickej i tej osobnej kariéry nazbierali mnoho skúseností, ktoré sa nám snažia predať. Hodiny strávené s nami robia pružnejšie, naučíme sa, ale vieme tiež diskutovať na každú jednu tému a prispôbiť sa prichádzajúcim situáciám.“

O časopise

JUBAI
ŠTEFANEC

„Vstúpili sme do 7. čísla časopisu SOŠkoloviny. Je to už taká malá tradícia, ktorá mi robí radosť aj napriek tomu, že vždy nám nejaký krôčik k dokonalosti chýba. S triedou II.C sa mi pracuje veľmi dobre, pretože je medzi nimi dosť talentov, ktorí svoje múzy rozvíjajú, každý iným smerom. Verím, že v tomto časopise nájdete niečo, čo vás poteší!“

4

POĎAKOVANIE JEŽIŠKOVI

V predchádzajúcom čísle sme prosili „Ježiška“ o tlačiareň. Stalo sa to skutočnosťou. Okrem nej sme dostali aj mnoho iných potrebných vecí. Chceme za všetko poďakovať Ing. Agáte Hornárovej, ktorá dovedla projekt do úspešného finále. ĎAKUJEME !

T
H
X

Agentúra

Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR
pre štrukturálne fondy EÚ

*Nové trendy - nové odbory
- nové technológie*

Dopytovo – orientovaný projekt

ITMS kód projektu: 26110130619

Chcete sa po ukončení štúdia zamestnať v prosperujúcej priemyselnej firme v regióne? Študujte technický odbor na SOŠ Dubnica nad Váhom!

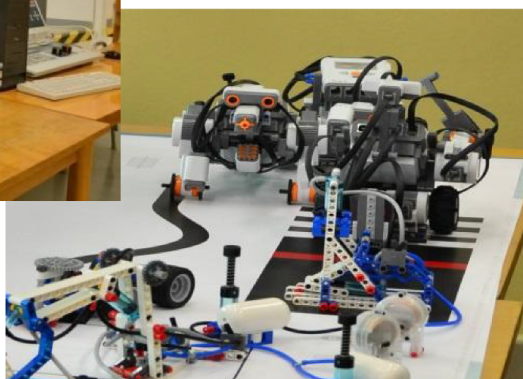
Majú o Vás záujem najvýznamnejší zamestnávateľia v regióne:

NaJUS

METALLFORM, s.r.o.

5

Študijné odbory:

2411 K mechanik nastavovač,
2679 K mechanik mechatronik,
2697 K mechanik elektrotechnik,
3778 K technik informačných a
telekomunikačných
technológií,
3447 K grafik digitálnych médií,
6442 K obchodný pracovník

Nadstavbové štúdium:

2414 L strojárstvo

Učebné odbory:

2683 H elektromechanik,
2423 H nástrojár,
3678 H inštalatér,
2487 H autoopravár –
mechanik,
2433 H obrábač kovov,
3355 H stolár,
2478 F strojárská výroba –
2-ročný odbor.

SOŠ Dubnica nad Váhom

Stredná odborná škola,
Štúrova 1388/23 A, 018 41
Dubnica nad Váhom

www.sosdca.edupage.org,

Tel.: 042 4456214,

POMOC PRE MARCELA

P
O
M
O
C

Dňa 03.02.2015 sa na našej škole uskutočnilo darovanie krvi. Táto akcia bola zorganizovaná z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu jedného z našich žiakov. Krv bola určená na pomoc nášmu spolužiakovi a kamarátovi Marcelovi. Na akcii sa zišlo 70 ľudí ochotných pomôcť, až 44 z nich krv aj darovalo. Ostatní, bohužiaľ, neprešli

kontrolným vyšetrením. Naviac ľudia nám poštou posielali aj potvrdenia o odbere, pretože v utorok (03.02.2015) nemohli prísť.

Na túto akciu bola privolaná mobilná transfúzna služba NTS v Trenčíne. Odber prebiehal na prízemí budovy C. Bolo zabezpečené občerstvenie a všetky potrebné veci. Túto akciu podporila aj Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., ktorá poskytovala darcom rôzne vitamíny a podobne.

Pred akciou sme sa postarali o šírenie informácií prostredníctvom sociálnych sietí, kontaktovaním škôl v TN kraji. Celý týždeň predtým to bolo celkovo na 16-ich FB stránkach, oslovené boli aj všetky stredné a základné školy v kraji. Prišli aj žiaci ukrajinskej národnosti z DA Trenčín, darovania sa zúčastnili aj rôzne firmy ako napr. KAMPALA, s.r.o. a pod.

Boli naplánované aj ďalšie odbery pre Marcela, a to 26.02 Matador Industries, a.s. a 31.03. Stredná zdravotnícka škola v Trenčíne.

S veľkým zármutkom oznamujeme, že v čase uzávierky nášho časopisu, Marcel dobojoval svoj boj a navždy nás v tomto pozemskom svete opustil 19.4.2015. Posledná rozlúčka bola 22.apríla na cintoríne v Dubnici n.V.

Patrik Porubčan, predseda ŽŠR

1. Aký predmet z tých, ktorý učíte, vás najviac baví a prečo?
2. Čítate poctivo náš časopis SOŠkoloviny?
3. Potešilo vás niečo na našej škole počas vašej učiteľskej kariéry? (Ak áno, tak čo?)
4. Aké sú vaše záľuby?
5. Vaše obľúbené jedlo?

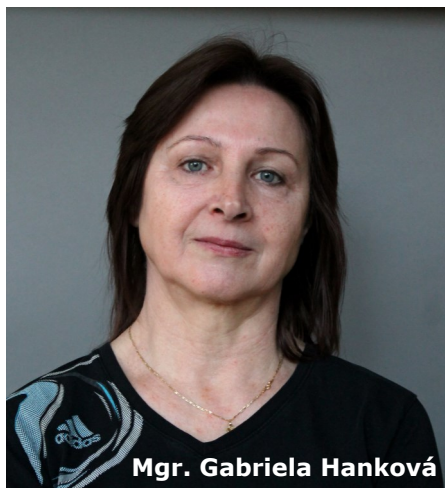
Ing. Slávka Stráňavová

1. Bavia ma všetky predmety, ale najviac programovanie.
2. Áno, obzvlášť odkedy sú redaktori z našej triedy.
3. Najviac ma teší, keď prídu bývalí absolventi, pochvália sa, čo v živote dosiahli, ako sa uplatnili, a že sme im k tomu dopomohli aj my učitelia.
4. Rodina, knihy, ručné práce, pečenie a PC.
5. Rôzne šaláty.

Mgr. Mária Gombárová

1. Angličtina, od strednej školy sa mi páčila, mala som dobrú učiteľku, ktorá ma k tomu viedla.
2. Áno, každé číslo.
3. Áno potešilo, že sme vybudovali odbornú učebňu anglického jazyka.
4. Záhradkárčenie ,krížovky ,chodenie do prírody a TV súťaže.
5. Bryndzové halušky.

Mgr. Gabriela Hanková

1. Telesná výchova, mám vzťah k športu.
2. Áno.
3. Áno, že žiaci majú stále záujem o telesnú výchovu, šport a úspešne reprezentujú našu školu v rôznych súťažiach.
4. Šport, príroda, knihy.
5. Francúzske zemiaky.

1. Aký odbor študuješ a prečo?
2. Čomu sa venuješ vo voľnom čase?
3. Chcel/a by si ostať pri svojom odbore aj v budúcnosti?
4. Ak by si mohol/mohla niečo zmeniť na našej škole, čo by to bolo?
5. Aký je tvoj obľúbený predmet a prečo?

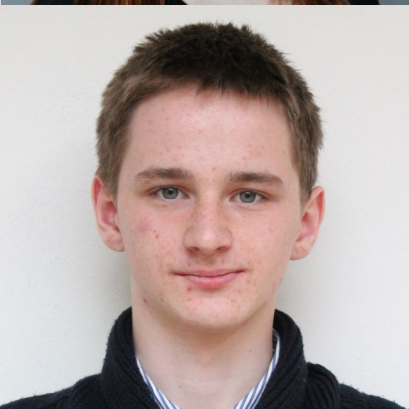
Patrik Porubčan, II.C :

1. Zaujíma ma IT.
2. Venujem sa počítačom a motorkám.
3. Určite áno.
4. Učivo preberané na praxi a prístup niektorých žiakov.
5. Elektrické merania.

Stanislava Minárechová, I.D :

1. GDM, pretože ma bavilo fotenie.
2. Foteniu a priateľom.
3. Áno, chcela by som robiť fotografku a grafické návrhy.
4. Nič, páči sa mi tu.
5. GDM, najlepšia učiteľka.

Pavol Ďudák, III.C :

1. Mechanik mechatronik, prvotný dojem zaujal.
2. Elektrotechnika a programovanie.
3. Určite nie, vybral som si zle.
4. Prístup niektorých učiteľov.
5. Elektronika, jeden z mála predmetov, ktorý ovládam dobre a je pre mňa zaujímavý.

Roman Hruška II.D :

1. Automechanik, baví ma autá.
2. Kamaráti.
3. Áno.
4. Spolužiaci a učitelia.
5. Elektronika, baví ma to.

Deň otvorených dverí

Ďakujeme všetkým záujemcom o štúdium, ich rodičom a výchovným poradcom za návštevu našej propagačnej akcie. Dňa otvorených dverí sa zúčastnilo približne 140 žiakov 9. ročníka ZŠ z Dubnice nad Váhom a celého regiónu od okresu Považská Bystrica, Púchov až po okres Trenčín.

Na propagačnej akcii sme predstavili ponuku štúdia na budúci školský rok a priestory našej školy - hlavne odborné učebne a vybavenie pracovísk teoretického a praktického vyučovania. Dňa otvorených dverí sa zúčastnili aj zamestnávateľa v regióne:

Matador Industries, a.s., HF NaJUS, a.s., ENICS Slovakia, s.r.o.,

LEONI Slovakia, s.r.o., Bel Power Solutions, s.r.o.,

Delta Electronics, s.r.o., ALUTECH Slovakia, s.r.o.,

Zamestnávateľ KUKA ENCO WERKZEUGBAU Dubnica nad Váhom zorganizoval pre žiakov ZŠ exkurziu vo firme a na našej SOŠ.

Okresné kolo žiakov SŠ vo volejbale

Dňa 5. marca 2015 reprezentovali našu školu žiaci Ján Varček z III.B, Martin Kumor, Gabriel Halas z III.C, Adrián Batka, Patrik Chleban a Patrik Oťahel zo IV.A triedy spolu s pedagogickým dozorom Mgr. Annou Keselyovou v okresnom kole študentov SŠ vo volejbale, ktoré sa hralo na Gymnázium v Dubnici nad Váhom. Družstvo našich žiakov obsadilo 5. miesto, ku ktorému im gratulujeme.

Dňa 3. marca 2015 reprezentovali našu školu žiačky Helena Kosová z I.D, Petronela Novotná z III.D, Radka Kaššová, Romana Margušová a Simona Pavlíková z II.C triedy spolu s pedagogickým dozorom Mgr. Annou Keselyovou v okresnom kole študentiek SŠ vo volejbale, ktoré sa hralo na Gymnázium v Dubnici nad Váhom. Družstvo našich žiačok obsadilo pekné 4. miesto, ku ktorému im gratulujeme.

Začalo to, keď som bol malý chlapec,
čo len z macherstva šlohol hrozna strapec.
Keď už som dosiahol pubertálny vek,
som si vravel, že každá droga je len liek.

Na život máme iba malú chvíľu,
žiť normálny život je ako plávať proti prúdu Nílu.
Nemohol som sa rozísť so svojou láskou,
lebo som vedel, že zlomené srdce nezalepím páskou.

Vedel som, že len pre ňu musím žiť,
a ona vedela, že ma nikdy nemôže opustiť.
„Láska moja, dal by som ti aj modré z neba,
lebo vieš, že milujem len teba.“

Po čase za mňa našla náhradu,
a našu lásku hodila do odpadu.
Teraz v posteli zaspávam sám,
ach, láska moja, kdeže ňu len mám.

Dúfam, že si ma vo svojom srdci ešte nájdeš
a každým svojím krokom bližšie zájdeš.
Keď budeme zase spolu, nikomu ňu nedám,
všetko, čo som kúpil inej, s veľkou radosťou predám.

Kto ti bol triedny ?

Triedna mi bola pani Modranská.

Na túto školu chodil aj Paľo Demitra, on bol mladší ročník odo mňa, ale on bol už proste talent, veľa hrával, takže nestíhal školu toľko, tak ju potom doháňal, ako sa dalo. Naša triedna učila slovenčinu, tak potrebovala s ním nejaké skúšky spraviť, čo mal zameškané. Zavolala si ho k nám do triedy, nám dala písomku a jeho začala skúšať. Tak ho skúšala, skúšala a už neviem presne čo, ale čo si pamätám, bolo ukončenie tej skúšky. My, keď sme písali, som spozornel a počul som, ako mu povedala: „No Demitra, Demitra hmmm..., uč sa, lebo hokej ťa neuživí!“ No a po 19 - tich rokoch na stretnutí sme jej to spomínali, že sme sa dobre pobavili, lebo chalansko zohral veľkú kariéru. Dobyl svet, ukázal, aký je talent, a nielen talent, ale aká je osobnosť, jeden veľký človek a že svojou tvrdou prácou dosiahol veľa. On bol tak skromný a hral ten hokej a nehral zo seba žiadneho frajera, že ja som hokejista, že by balil baby, alebo ako takto to niektorí robia. Fakt bol skromný a tomu hokeju venoval všetko a po tých 19 - tich rokoch ako sme mali stretávkku, sme jej to povedali. Smiali sme sa, ako mu to hovorila, že hokej ho neuživí, a chalan, kde skončil. No a triedna povedala: „Chlapci, nevidela som ho hrať hokej, asi ho vedel naozaj hrať!“.

Martin Škoda

(herec RND)

neupravený rozhovor**Aký odbor si študoval ?**

Študoval som odbor mechanik nastavovač obrábacích kovov. Ja som si hovoril, že to je obyčajný obrábáč kovov s maturitou. V podstate teraz by som povedal, že je to dosť vyhľadávaný odbor, len v tej dobe ešte tie technológie neboli také aké sú teraz. Teraz je to špecialista, ktorý dáva programy do CNC strojov, nahráva ich a programuje. Vtedy sme boli len na takých prístrojoch, aké tam vtedy boli.....

Ako si sa dostal do Dubnice ?

Pravdu povediac, ja som bol také dečko, taký výkvet, a ako hovorili naši, že som také živé striebro. Nikdy nevedeli, čo so mnou je, ja som nikdy neobstál na jednom mieste a nikdy som nevedel v pokoji sedieť, vždy som bol ako na strunách. Išiel som tam, kde bola sranda a zábava a kde boli moji najlepší kamaráti. Rodičia ma dali do školy do Dubnice, kde bola ZŤS-ka, aby som sa potom mohol zamestnať v topolčianskej pobočke ZŤS-ky, pretože sa tam v podstate dobre zarábalo. No a tak som tam išiel na prijímačky, tie som spravil a nastúpil som do školy. Z topolčianskeho okresu sme tam boli štyria, bývali sme na jednej izbe, no a tak štyri roky som tam chodil. Bola to super škola, teoreticky som sa moc o to nezaujímal, bol som chlapec z dediny, ktorý sa naučil všetko, takže zručný som bol a naučiť som sa naučil. Dávať v škole pozor – to mi moc nešlo, lebo som bol zase ten výkvet, kde sa niečo udialo, tak tam som ja nemohol chýbať.

Čo ti dala tvoja profesia?

Zvláštnosťou toho všetkého bolo to, že som vôbec skončil školu. Všetci štyria, ako sme sa vyučili, tak sme prišli do topolčianskej ZŤS-ky na personálne oddelenie, kde nám povedali, že s nami nerátajú, lebo majú prepĺnené stavy a budú aj prepúšťať. Takže nás nezobrali do zamestnania. Hneď po škole sme boli nezamestnaní, tak sme išli na úrad práce, ale nevzdávali sme to. Boli sme plní elánu a rozhodnutí, že my dokážeme voľačo! Vybavil som si brigádu u nás na šľachtiteľskej stanici v Radošine, kde pracoval otec. Robil som na váhe, vážil som pri žatve, čo vozili „zbožie“. Prišiel za mnou jeden pán, že otvára firmu a chce ju rozvíjať čoraz viac a viac. Venuje sa kovoobrábaniu, či by som mal záujem u neho pracovať. V sobotu som sa tam bol pozrieť, ako to tam vyzerá, čo tam robia. V nedeľu sme spísali zmluvu a od pondelka som bol zamestnaný. Takže nezamestnaný som bol tak cca 17 dní. V tej firme som zotrval zhruba 18 rokov, nerobil som len kovoobrábanie, stále som sa zdokonaľoval. Prešiel som si v tej firme, dá sa povedať, všetkým. Poznal som ju, ako keby bola moja, takže bolo to super!

Osud ťa zavial do rôznych divadiel, povedz nám niečo o tom.

Človek by nemal ani toľko nad tým rozmýšľať, čo chce, ale len pracovať, pracovať, až sa nakoniec ozaj vypracovať. Ja som nesníval o tom, že budem hrať v RND (Radošinskom naivnom divadle), ja som nesníval o tom, že budem niekde v televízii. V prvom rade mi išlo o to, že nejakou náhodou som sa pokúsil v Radošine v ochotníckom divadle hrať divadlo. S kamarátom sme boli na výstupe mladých na Rysoch v Tatrách a on tam už hrával, tak sa ma spýtal, či by som sa na nich nešiel pozrieť. Tak sme prišli aj s kamošom na chatu, kde sa všetci títo divadelníci stretli a začali rozprávať o novej hre, ktorú budú hrať. Samozrejme tam bol pán Štepka, tak na nás pozeral, že sme takí noví a my sme ešte nevedeli, čo to divadlo vôbec je a čo to obnáša. Ako nás pán Štepka sledoval, už vedel, že koho kam asi zaradí do scenára vo svojej hre „Hostinec Grand“. Samozrejme z kamoša, čo mal do dvoch metrov, spravil pristáša - takého playboya, na ktorého budú všetky baby chodiť. Zo mňa, ako ma tam zbadal malého, skromného a tichého, spravil postavu - nemtavého Lexu. Išiel som na dovolenku do Čiernej hory k moru prvýkrát v živote a ja som mal so sebou scenár, tam som ho študoval a trénoval som si hru. Všetci sa smiali, že nemtavý nič nehovorí, tak načo študujem ten scenár, ale nakoniec som tú hru naštudoval. Tiež bol pri tom taký zážitok, že sme odohrali predstavenie a vtedy sme aj krstili knihu o Radošine. Bolo tam veľa ľudí, keď sme dohrali to divadlo, tak jeden z tých pánov prišiel za Štepkom a hovorí: „Pán Štepka, ja vás obdivujem, ako ste to dokázali s tým postihnutým nacvičiť“. Mária Escherová (z divadla Hlavina), keď to počula, sa hanbila a bála sa mi to vôbec povedať, že prvýkrát som bol na javisku a toto o mne povie, že som postihnutý. Bála sa, že odídem a už nikdy v živote nebudem chcieť hrať. Ale, tak opak sa stal pravdou, povzbudilo ma to, že som to asi celkom dobre zahral, keď som bol taký presvedčivý. Zotrval som v tomto divadle od roku 2002, dá sa povedať, že doposiaľ ešte hrávam.

To bola skvelá skúsenosť, ale fakt je to drina, že človek, keď to robí srdcom a s radosťou, tak vždy je výsledok dobrý a vždy to má ten správny koniec.

Vlastne to nie je koniec, ale vždy to je začiatok novej cesty, dá sa povedať, že človek chodí cez chodby, zavrie jedny dvere a druhé otvorí a pokračuje ďalej. Zlé je, keď človek zostane medzi tými dvoma dverami a neposunie sa ďalej.

Spomienky

Mám tam pekné spomienky na Dubnicu, no....čo baby ako na Slovensku pekné boli, sranda bola, zábavy bolo dosť a žilo sa tam fajn. Možno také zaujímavé na tú dobu by som povedal, že my sme boli ešte tí, ktorí boli začínajúci, ktorí boli v tom prerode všetkého toho, že my sme boli skromní a nám nebolo treba veľa. Boli sme vlastne takí ako povojnoví, ktorí sú nabudení robiť niečo a ísť do toho všetkého, takže my sme boli takí preborníci. My sme boli tí, ktorí nemali šťastie, aby sme sa už učili po anglicky, nemali sme to šťastie, aby sme robili na počítačoch. Ale mohli sme už chodiť na rôzne kurzy, a tak sa vzdelávať popri zamestnaní.

Odkaz pre študentov

V prvom rade mali by byť v živote vždy sami sebou, to, čo v srdci cítia, to, čo chcú robiť, aj keby ich tisíc ľudí odhovárало, že to nemá význam, že to nie je správne. Keď majú v srdci veľké presvedčenie, je to vlastne ich viera a ich život ich bude vždy posúvať ďalej. Druhí budú hovoriť, že viera a presvedčenie vždy ich posunie a dotlačí do cieľa, vždy prídu tam, kam chcú, len v to musia veriť a zotrvať pri tom. Samozrejme, obnáša to veľa odmietania a veľa utrpenia a sĺz, koľko ráz na kolenách, že je to vôbec, má to význam taký, že človek sa ešte sám seba spytuje, či má to vždy význam. Treba len zotrvať, pretože keď človek stratí vieru, je to zlé.

P.S : Dubnica mi dala štyri roky života, tak spomínam na ňu krásne a pozdravujem ju. Je to super mesto a ešte, keď som tam s Radošinským národným divadlom chodil hrať, tak mi až srdce poskočilo. Bože, ved' tuto vedľa kultúrneho domu som štyri roky býval, dole schodmi som sa nachodil do školy, bola to taká malá telocvičňa a mám krásne spomienky. Čo ma ešte teraz tak napadlo, čo mi bolo tak smutné na srdci, keď som sa dozvedel, akú si Dubničania spravili obrovskú škodu, čo doteraz nepochopím, čo Slováci dokážu urobiť. Takže hotovú perfektnú vec zbúrajú, zničia a spravia niečo také, že niekto zrušil bazén a spravil tam stavebniny. To mi akože vyrazilo dych, je to obrovská finančná škoda! To je už také moje cítenie...

Martin Škoda

Mechanik nastavovač

„Je to veľmi kvalifikovaný odbor, ale zároveň hrozne náročný. Pri práci treba rozmýšľať. Škola je dobre vybavená učebnými pomôckami, ktoré uľahčujú učenie. Má modernú CNC dielňu, ktorá je dobrá na výuku žiakov pre budúcnosť. Žiaci majú možnosť pracovať aj vo firmách, ktoré sami posúdia, na akej úrovni sa nachádzajú, a uvážia či si ich nechajú aj po škole. Ja som druhák, všetko to začína na učňovských dielňach, kde sa učíme zámočnícke roboty, čiže opracovanie kovu a základné veci: ručné rezanie, pilníkovanie, vŕtanie a rezanie závitov. Počas prvého roka som sa vystriedal na sústruhu a fréze. Keďže som o tom nič nevedel, postupom času sme získavali skúsenosti. V druhom ročníku už navštevujem aj CNC dielňu, kde ovládame stroje pomocou systému Heidenhain, pracujeme v čistom prostredí.“

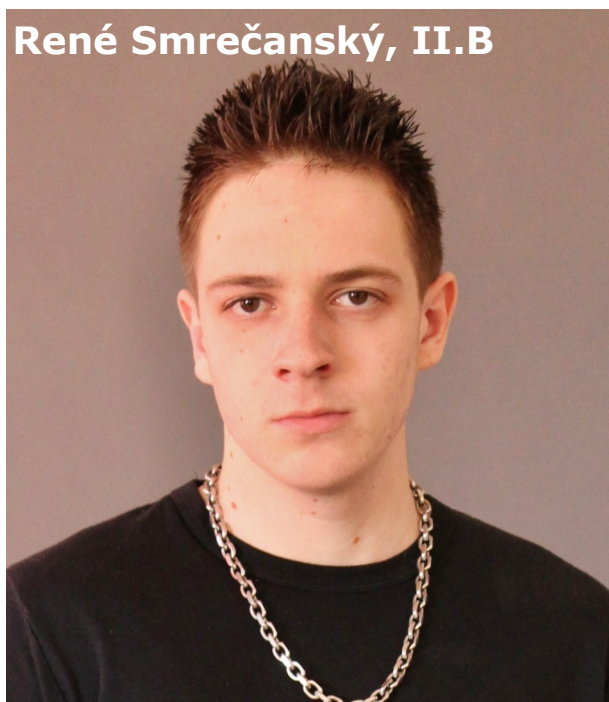
Mechanik elektrotechnik

„O tejto škole som sa dozvedel vďaka starším kamarátom. Dlhšie som rozmýšľal, či SPŠ alebo ZVS. Ale zistil som, že na ZVS je výučný list, ktorý na SPŠ nedostanem. Vybral som si odbor mechanik elektrotechnik, ktorý trvá 4 roky. Od prvého ročníka je tu prax, na ktorej sa učíme pracovať. V prvom ročníku sme prvý polrok robili zámočníctvo a do druhého ročníka sme išli robiť plošné spoje a spájkovanie. V druhom ročníku sme pokračovali v tých plošákoch, no používame tu pravidelne aj vrtačky, meracie prístroje a veľa iných prístrojov. Oproti teoretickému vyučovaniu ma to baví oveľa viac, pretože sa tu toho veľa naučíme a môžeme si tu aj vyrobiť veci, ktoré si môžeme vziať aj domov a používať. Pri teórii v škole sa tiež toho veľa naučíme, hlavne na odborných predmetoch a keby si mám vybrať, tak by som ostal na tejto škole, ako ísť niekde inde.“

Michal Moško, II.A

René Smrečanský, II.B

Grafici digitálnych médií – čo ďalej?

Cez jarné prázdniny sme podnikli súkromnú cestu do Brna, aby sme zistili, ako sa dá v tomto odbore pokračovať na vysokej škole. V Brne nás sprevádzal známy český fotograf a kameraman Karel Slach, ktorý nás zaviedol na JAMU – Janáčkova akadémia múzických umení a na Masarykovu univerzitu. Tu nás previedol po ich učebných priestoroch bolívijský lektor Rodrigo Moráles a zasvätil nás do nárokov ich vzdelávania a tiež o možnosti uplatnenia.

Štúdium je ideálne pre budúcich žurnalistov, redaktorov alebo operátorov televíznej techniky a štúdií.

Takže, milí grafici, kto má ambície v budúcnosti pracovať v televízií, alebo vlastniť, riadiť či obsluhovať takéto štúdiá, „šup“ do Brna na vysokú školu! Treba na to myslieť ale už teraz a pracovať na sebe, aby ste prešli okrem iného aj talentovými skúškami, ktoré sú tu nevyhnutné!

Adam Pavlík
Juraj Štefanec,

Kam cez leto ?

Pomaly ale isto sa nám blíži leto a s ním aj noci plné zábavy. Lokálne akcie, festivaly...Tie sa vám teraz pokúsím trošku priblížiť ;)

BAŽANT POHODA

Cenová relácia je síce vyššia oproti iným slovenským festivalom (od 80-120€), ale z osobnej skúsenosti vám poviem, že to stojí za tie peniaze. Prečo? Lebo Pohoda je proste pohoda. Každoročne sa uskutočňuje na letisku v Trenčíne, presnejšie je to 9.-11.7., a dá sa tam zabaviť na veľa známych alebo aj menej známych interpretoch. Tento rok sa tam predstavia napríklad Die Antwoord, Hybrid minds, Bjork...

GRAPE

O Grape sa hovorí ako o „malej Pohode“ . Prečo ? Lebo je to žánrovo podobné a čo sa týka areálu, je to dosť malé, čiže všetko je blízko. Cena lieta niekde od 35-45€. Je to miesto hlavne pre moderných ľudí, tzv. Hipsterov, ale, samozrejme, môžeš tam pokojne aj ťahať galoty za sebou, nemusíš byť za každú cenu „šik“. Festival sa koná na letisku v Piešťanoch 14.-15.8. Tento rok na Grape vystúpia podľa mňa celkom zaujímavé mená a síce Netsky live, Selah Sue, Sigma...

UPRISING REGGAE FESTIVAL

Festival plný dobrej nálady, lásky a šťastia. Keďže reggae festival, tak každému je jasné, že techno tam mlátiť asi nebude. Z každej strany tam hrá reggae, no narazíme tu aj na hip-hop, dancehall, Rnb. Cena za vstupenku je 25-45 €. Poriada sa v Bratislave na Zlatých pieskoch 21.-22.8. Line-up: Bunny Wailer, Chuck Fenda...

TOPFEST

Topfest je rockový festival, ktorý väčšinou otvára prázdninovú sezónu. Každoročne sa uskutočňuje v Piešťanoch na letisku. Cena za vstupenku je 35-45 € (na stránke mali jednotnú cenu, takže neviem, či bude cena lístku ešte rásť). Tento rok festival chystá vystúpenia mien ako Twisted sister, Hollywood undead, Arch enemy...

1. Pýtajú sa blondínky: „Prečo chcete byť hokejovou trénerkou?“
„No, aby som mohla striedať chlapcov.“
2. Viete, aký je rozdiel medzi školou a blázincom?
Taký, že v blázinci je aspoň personál normálny.
4. Viete, aký je rozdiel medzi mliečnym zubom a blondínkou?
Mliečny zub vie, kedy vypadnúť.

QR KÓD-Stránky GDM

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA V DUBNICI NAD VÁHOM UVÁDZA SOŠKOLOVINY
REDAKTORI SIMONA PAVLÍKOVÁ PATRIK KUČÍK RADKA KAŠŠOVÁ
FOTOGRAFI DENIS BIELIK ROMANA MARGUŠOVÁ MGR. IVAN RAJEC
GRAFIK PATRIK KAČENA JANKA PORUBSKÁ
SPOLUPRÁCA MONIKA PTÁČKOVÁ KRISTÍNA KATRINCOVÁ MGR. JANKA GJABELOVÁ
DOHLAD NAD REDAKCIOU JURAJ ŠTEFANEC Bc. ALENKA BROKEŠOVÁ ADAM PAVLÍK
ŠÉFREDAKTOR ROMANA MARGUŠOVÁ

